మూతికాలిన పిల్లి

శశి, Fairlawn, NJ

పక్షులు గూటికి చేరేవేళ. శీతాకాలం. అందులో ఆరోజు కొంచెం మబ్బు పట్టి వుండడంతో మసక మసగ్గా వుంది. అప్పుడే గూటికి చేరిన సుధీర్ "ఏమిటి వాతావరణం యింత ప్రశాంతంగా వుంది? ఏడి అభి ఇంకా యింటికి రాలేదా?" షూష్ విప్పుకుంటూ అడిగాడు.

"ఊఁ మీకు ఎప్పుడూ వాడిగొడవే ఎదురొచ్చిన పెళ్ళాన్ని పట్టించుకోవటంలేదు." కాఫీ అందిస్తూ రుసరుస లాడింది అనిత.

"ఏవిటి ఈ రోజు అమ్మా కొడుక్కు ఏదయినా లడాయి వచ్చిందా? నా మీద రుసరుస లాడుతున్నావు. అయినా మీ ఆడవాళ్లతో భలే కష్టమోయ్ మాట్లాడటం. ఇంటికి రాగానే భార్యను దగ్గఱకు తీసుకోబోతే మగవాళ్లకు ఎంతసేపూ సరసాలే పిల్లలమీద కొంచెంకూడా ధ్యాసలేదు అంటారు. అలా అని పిల్లల గురించి అడిగితే పెళ్లాం పాతబడిపోయింది, ప్రేమపోయింది అంటారు. రెండువైపులా పదునున్న కత్తిలాంటివోయ్ మీ మాటలు."

"చాల్లెండి మీ మాటల చాతుర్యం నాకు తెలియనిదా ఏమిటి? సరేకాని మీ కొడుకు ఈ రోజు అలిగి కూర్చున్నాడు. అవేవో సెంటెడ్ కలర్ పెన్సిల్స్ వచ్చాయట కొనమన్నాడు. వద్దన్నానని ఆ అలక. ఇదిగో యిపుడే చెబుతున్నాను ---" అనిత మాట పూర్తికాక మునుపే "నాన్నా" అంటూ పరిగెత్తుకు వచ్చాడు అభిజిత్.

"ఈరోజు సంజయ్ సెంటెడ్ కలర్ పెన్సిల్స్ తెచ్చాడు. భలేగున్నాయి. వాటితో రాస్తుంటే మంచి స్మెల్ వస్తుంది. మరి నా కలర్ పెన్సిల్స్ అయిపోతున్నాయికదా, అలాంటివి నాకు కొనమంటే అమ్మ వద్దంటుంది చూడు" మాట పూర్తయ్యే సరికి వాడి గొంతులో ఏడుపు తన్నుకు రావటం మొదలయింది.

"ఇదిగో, యిదిగో నువ్వు యిప్పుడు ఏడుపు స్టార్టు చేయకు. మమ్మీకి ఎలాగో ఒప్పించి కొందాంలే. ఇంతకీ నువ్వీరోజు హోమ్‌వర్క్ చేసేసావా? వెళ్లు తొందరగా బాత్ తీసుకుని రా. భోంచేసి పడుకుందాం. మళ్లా నువ్వు ప్రొద్దున్నే లేవాలిగా?" ఒళ్లో కూర్చోబెట్టుకున్న కొడుకును ముద్దు పెట్టుకుంటూ అన్నాడు.

అక్కడే కూర్చుని పుస్తకం చూస్తున్న అనితకు వాళ్లిద్దరి మాటలకు ఒళ్లు మండుకొచ్చింది. "అదిగో ఒక ప్రక్క నేను వద్దంటే, మీరు సరే అంటారేమిటి? ఇప్పుడే చెబుతున్నాను అవి తీసుకు వచ్చినా సరే అవి వాడికి ఇచ్చేది లేదు." ఇంక ఏదో అనబోతున్న అనితను "అనూ ప్లీజ్" అంటూ ఆపాడు సుధీర్. "నాన్నా నువ్వు బాత్ తీసుకుని రా" అని బాబుని పంపించాడు.

"అది కాదు అనూ - " ఏదో చెప్పబోతున్న భర్తమీద గయ్యిమని లేచింది.

"ఎప్పుడూ యింతే మీరు నేను వద్దు అని నోరు పారేసుకొని చెడ్డదాన్ని అవడమేకాని, సాధించేదేమీ వుండదు. అమ్మ ఎప్పుడూ యింతే, నాన్న ఎంతో మంచివాడు అని వాడు అనుకోవటంతప్ప. వాడు అడిగినవన్నీ కొనిచ్చేసినంత మాత్రాన అది ప్రేమ అనిపించుకోదు. మీ అతి గారాబంతో వాడిని చెడగొడుతున్నారు. ఇదిగో యిప్పుడే చెబుతున్నాను, యిలాగే అయితే వాణ్ణి తీసుకొని నేను ఎక్కడికయినా దూరంగా పోయి అయినా పెంచుతాను, లేదా ఏదయినా హాస్టల్లో ఆయినా జాయిన్ చేసేద్దాము.

ఆవేశంలో ఏదేదో అనేస్తూ విసురుగా వంటిట్లోకి వెళ్లిపోయిన అనిత, తన ఆఖరి మాటలకు మనస్సు విలవిలలాడి, కళావిహీనంగా అయిన భర్త ముఖం గమనించలేదు. భోజనాల దగ్గఱ కూడా యిద్దరు మౌనంగానే వున్నారు. యిదేమీ పట్టించుకోని అభిజిత్ మాత్రం ఏవో ప్రశ్నలు వేస్తుంటే అన్యమనస్కంగానే జవాబులిస్తున్నాడు సుధీర్.

* * *

కిచెన్ సర్దుకుని వచ్చి బుక్ తీసుకుని కూర్చుంది మంచంమీద. పేజీలు తిప్పుతుంది కాని బుర్రకేమీ ఎక్కటంలేదు. సుధీర్‌మీద విపరీతమైన కోపంగా వుంది. అతని మనస్తత్వమేమిటోకానీ అభి ఏదడిగినా తను కాదనరు. లాస్ట్‌వీక్ కూడా అంతే వాడు ఎవరిదగ్గరో ఫ్లెక్సిబుల్ పెన్ చూసాడట అది అడిగాడని యిద్దరూ వెళ్లి కొనుక్కొచ్చారు. ఇలాగే కామిక్స్, స్టోరీ బుక్స్, విడియో గేమ్స్ అంటూ వాడు ఎక్కడో చూచి అడగటం. ఈయనగారు చిన్న చిన్నవేగా అంటూ కొనటం. ఏమయినా అంటే 'ఆఁ నాబుజ్జినాన్నకి ఆ మాత్రం కొనలేమా' అంటారు. కొనగలమా లేదా అని కాదు. అలా అడిగిన ప్రతీదీ కొనటం మంచి అలవాటు కాదు అంటుంది తను.

"అభి పడుకున్నట్లున్నాడు." నెమ్మదిగా వచ్చి మంచంమీద చేరాడు సుధీర్.

"ఊఁ" ముభావంగానే అంది.

"అనూ .... బాబుకి అడిగిన దల్లా కొనివ్వటం అనేది నా బలహీనత. వాడిని అతి గారాబం చేస్తున్నాను, నా యిన్‌ఫ్లుయెన్స్ అంత మంచిది కాదు అనుకుంటే, నువ్వన్నట్లే వేరే వూరు ఏదయినా తీసుకు వెళ్లి చదివించు. అంతే కాని మనిద్దరమూ లేకుండా హాస్టల్లో జాయిన్ చేస్తాను అని మాత్రం అనకు." గొంతుక్కేదో అడ్డపడ్డట్టు ఆగి ఆగి అన్నాడు.

ఆ మాటలకు ఎందుకో మనసు కదలినట్లయి "ఏం చిన్నప్పుడు మీరూ హాస్టల్లో వుండేగా చదువుకున్నారు." నెమ్మదిగానే ఆయినా పరుషంగా అంది.

"అందుకే వద్దంటున్నాను." ఆమె భుజాల చుట్టూ చెయ్యేసి దగ్గఱకు తీసుకుని తలను భుజంమీద ఆనించుకుంటూ చెప్పాడు సుధీర్. "అనూ నేను చిన్నప్పటినుండి హాస్టల్లో వున్నాననే కాని ఎందుకు నన్ను హాస్టలుకు పంపించారో ఎప్పుడూ చెప్పలేదు కదూ."

నిశ్శబ్దంగా వున్న ఆ గదిలో అతని గొంతు మంద్రంగా వినిపించసాగింది. "అన్నయ్య, అక్కలిద్దరి తర్వాత చాలా కాలానికి పుట్టిన నేనంటే అమ్మకు కొంచం గారం ఎక్కువ. ఎప్పుడూ అమ్మ దగ్గర పడుకుని కథలు చెప్పించుకోవటం, అమ్మ వెనుక తిరగటం చేసే వాడిని.

పెద్దవాళ్లు ముగ్గురూ పుట్టే టైముకి నాన్నగారు జాబ్ మాత్రమే చేసేవాళ్లు. వాళ్లను సాయంత్రాలు దగ్గఱ కూర్చోబెట్టుకుని చదువు చెప్పటం లాంటివి చేసేవాళ్లు. నా టైముకి వచ్చేసరికి, పిల్లలు పెద్దవాళ్లు అవుతున్నారు, బాధ్యతలు పెరుగుతున్నాయి ఏదో కొంచెం జాగ్రత్త చేసుకోవాలి అనే తాపత్రయంలో పడ్డారనుకుంటా ఏవో చిన్న చిన్న సైడు బిజినెస్‌లు చేసేవారు. అందువల్ల ఎప్పుడూ బిజీగా వుండేవారు.

నేను ఏదయినా అడిగితే అన్నయ్యతో చెప్పించుకో అనేవారు. పాపం వాడు మాత్రం ఏమంత పెద్దవాడని, తన హోమ్‌వర్క్ ముగించుకుని ఆటలకు పోయే తొందరలో వుండే వాణ్ణి - అన్నయ్యా చెప్పవా అంటే యిప్పుడు కాదులే అని పోయేవాడు. అక్కయ్యలు వాళ్ల ధ్యాసలో వాళ్లు వుండే వాళ్లు. ఇక నేను ఎప్పుడూ తప్పులు చేయటం, లేదా అసలు హోమ్‌వర్క్ చేయకుండా పక్కన పెట్టేయటం చేసేవాడిని. స్కూల్లో టీచర్లు నేను చదువు విషయంలో అశ్రద్ధగా వుంటున్నానని అన్నయ్యతో చెప్పేవాళ్లు. వాడు వచ్చి నాన్నగారికి కంప్లెయింట్ చేయటం నాన్నగారు నన్ను తిట్టటం చేసేవాళ్లు. బయట చికాకులతో అలిసిపోయి యింటికి వచ్చే నాన్నగారికి యింటికి వచ్చేసరికి ఓపిక, తీరిక వుండేవి కావు. ఇక యింటి దగ్గఱ మేము గొడవలు పడినా, కంప్లెయింట్స్ చేసినా చాలా చిరాకు పడిపోయేవాళ్లు. మంత్లీ రిపోర్ట్ వచ్చినప్పుడు మార్కులు తక్కువ వస్తేమాత్రం చాలా కోపం వచ్చేది. అన్నయ్యను పిలిచి చెప్పేవాళ్లు వాడిని దగ్గఱ కూర్చోబెట్టుకుని చదివించు అని.

నేను చేసే పనులకు స్కూల్లో టీచర్స్ తనను పిలిచి చెప్పటం, యింటి దగ్గఱ నాన్నగారూ తనకే చెప్పటం చూచి అన్నయ్య ఎప్పుడూ నామీద చిరాకు పడుతూండేవాడు. నా వల్లే తను ఆటలకు రాలేక పోతున్నానని, తన టైమంతా నాతోనే అయిపోయిందని వాడి ఫ్రెండ్స్‌కి చెప్పేవాడు. అందుకని వాళ్లకు కూడా నామీద కోపంగా వుండేది. ఆ కోపంతోనే నేనెప్పుడయినా వాళ్లతో ఆడటానికి వెళ్లబోతే నువ్వు చిన్నవాడివని, నన్ను చేరనిచ్చే వాళ్లు కాదు. అందుకు నాకు ఉక్రోషంగా వుండేది.

స్వతహాగా తెలివయిన వాణ్ణి అంటుండే వాళ్లు మా టీచర్స్. అందులో వసపిట్టలా వాగే వాణ్ణి - "

మీరు వసపిట్టా అన్నట్లు ఆశ్చర్యంగా తలెత్తి చూసింది అనిత.

"అవును చిన్నపుడు అలాగే వుండేవాణ్ణి. నేను సిక్స్త్‌లో వుండగా మా ప్రక్కవూరిలో వున్న స్కూలుకి, మా స్కూలికి కాంపిటీషన్ వచ్చింది. మా క్లాసునుండి నన్ను, భార్గవ్‌ని సెలక్టు చేసారు. జనరల్ నాలెడ్జిలో క్వొశ్చన్సు వుంటాయి, బాగా ప్రిపేరు కమ్మని చెప్పారు.

మరుసటి రోజు భార్గవ్ ఒక పుస్తకం తీసుకువచ్చి టీచరుకు చూపించాడు, వాళ్ల

నాన్నగారు అది కొన్నారని. మా టీచరు అది చూచి 'యిది చాలా మంచి పుస్తకం. సుధీర్ నువ్వుకూడా యిలాంటి బుక్కు కొనుక్కుని ప్రిపేర్ అవ్వు' అన్నారు.

ఆరోజు యింటికి వెళ్లి ఆ బుక్కు కొనమని అడిగాను. ఆ మాటకు ఆయన 'యిప్పుడు కొత్త పుస్తకాలు ఎందుకు? అన్నయ్య దగ్గఱ వున్నాయి కదా అవి చదువుకో. ఏమయినా తెలియకపోతే వాడిని అడుగు చెబుతాడు' అన్నారు. అన్నయ్య దగ్గఱ వున్నవి ఎప్పటివో పాత పుస్తకాలు. అయినా టీచరు చెప్పిన పుస్తకం వాడి దగ్గఱ లేదు.

తరువాత ఒకసారి భార్గవ్‌ని అడిగాను ఆ బుక్ ఒకసారి యిమ్మని, రెండురోజులు నాదగ్గఱ వుంచుకొని చదువుకుని యిచ్చేస్తానని. వాడు యివ్వను పొమ్మన్నాడు. వాడు రోజూ లంచవర్లో ఫ్రెండ్స్‌ని పోగేసుకుని అందులోని ప్రశ్నలు వాళ్లను అడగటం, తనను అడగమనటం చేసేవాడు. అది చూస్తున్న నాకు, నేను వెనుక పడి పోతున్నట్లు అనిపించేది.

ఆఖరుకు ఒక శుక్రవారం వుండ బట్టలేక వాడి దగ్గఱ నుండి ఆ బుక్ తీసేసాను. అవును అనూ దొంగతనం చేసాను. ఆ శని ఆదివారాల్లో ఆ బుక్ బాగా చదివేసి సోమవారం వుదయం వాడు చూడకుండా మళ్లా అది వాడి పుస్తకాల్లో పెట్టేద్దాం అని నా ఉద్దేశ్యం.

కాని నా దురదృష్టం సోమవారం భార్గవ్ స్కూలుకి లేట్‌గా వచ్చాడు. అందువలన అది వాడికి తిరిగి ఇచ్చే అవకాశం నాకు రాలేదు. వాడు వస్తూనే టీచరు దగ్గఱకు వెళ్లి చెప్పాడు, బుక్కు కనిపించటం లేదని, నేను అంతకుముందు యిమ్మని అడిగానని కూడా చెప్పాడు.

టీచర్ నా బాగ్ తీసుకొని రమ్మని బుక్స్‌లో వెతికారు. ఆ బుక్ చూడగానే ఆయన నన్ను కొట్టడం, హెడ్‌మేష్టారు దగ్గఱకు పంపటం, ఆయన అన్నయ్యను పిలిచి చెప్పి, నాన్నగారికి లెటరు యివ్వటం అన్నీ జరిగిపోయాయి. ఆ లెటరు చూచి నాన్నగారికి చాలా కోపం వచ్చింది. ఆ రోజు నాకు బాగా దెబ్బలు పడ్డాయి.

ఇది జరిగిన మూడు నాలుగు నెలలకనుకుంటా క్లాసులో ఒకబ్బాయి పెన్ను పోయింది. లంచవర్ తరువాత వచ్చి చూచుకుంటే లేదుట. క్లాసులో అందరిని అడిగారు. ఎవరూ తీయలేదన్నారు. ఇక లాభంలేదని బేగ్‌లు క్లాసులో వదిలి మమ్మల్నందరిని హెడ్‌మేష్టారు దగ్గఱకు లైను కట్టించి తీసుకు వెళ్లారు. తరువాత అందరి బేగ్‌లు సోదా చేస్తుంటే నా దాంట్లో దొరికిందట ఆ పెన్ను. అది చూచి నేను ఆశ్చర్యపోయాను. ఆ పెన్ను అంతకుముందు బాత్‌రూమ్‌కి వెళ్లినపుడు నా బెంచ్‌మేట్ వేణు జేబులో నుండి క్రింద పడటం, వాడు తీసి మళ్లీ జేబులో పెట్టుకోవటం చూచాను. బహుశా మమ్మల్ని లైను కట్టించి తీసుకు వెళ్లేముందు వాడు భయపడి నాబేగ్‌లో పెట్టేసి వుంటాడు. నేను అదే చెప్పాను, ఆ పెన్ను అంతకముందే వేణుదగ్గఱ చూచానని. కానీ వాళ్లెవరూ నమ్మలేదు. వేణుని అడిగితే తనకసలేం తెలియదని ప్రామిస్ చేసాడు. నేనే తీసి అబద్ధాలు ఆడుతున్నానని అన్నారు.

యధావిధిగా నాన్నగారికి రిపోర్టు వెళ్లటం, ఆయనకు కోపం రావటం నన్ను బాగా కొట్టటం జరిగింది. ఆసారి మాత్రం యింటా వంటా లేని ఈ బుద్ధులు వీడికెలా వచ్చాయని బాగా అప్‌సెట్ అయ్యారు.

"మరి మీరు మీ నాన్నగారికి చెప్పలేదా? జరిగింది యిదని', అతని చేతిని, చేతులోకి తీసుకుని నిమురుతూ అడిగింది.

"చెప్పటానికి ట్రై చేసాను. కానీ ఆయనకు నామాట వినిపించుకునే ఓపిక, సహనం ఎక్కడ? దొంగతనం చేసింది కాక పైగా బుకాయిస్తున్నావన్నారు.

అన్నిటికంటె ఎక్కువ బాధించినది అమ్మకూడా నామీద కోపం తెచ్చుకోవటం. అప్పటినుండి నా క్లాస్‌మేట్స్, అక్కయ్యలు, అన్నయ్య-ఫ్రెండ్స్ నన్ను అదోలా చూసేవారు. లేక నాకు అలా అనిపించేదో మరి.

నాకు పనిష్మెంట్‌గా యిక స్టోరీ బుక్స్, కలరింగ్ బుక్స్, విడియో గేమ్స్ లాంటివి ఏమీ కొనని చెప్పారు నాన్నగారు. అన్నయ్య, అక్కయ్యల దగ్గఱ వస్తువులు, పెన్స్, బుక్స్ చూచి నాకూ కావాలనిపించేది. కాని వాళ్లు యిచ్చేవాళ్లు కాదు. అందుకని వాళ్లను అడగకుండానే తీసుకునేవాడిని. దాంతో యిక వాళ్లు నేనూ గొడవపడటం కొట్టుకోవటం జరిగేది.

అన్నయ్య చెప్పే మాటల బట్టో ఏమో కాని వాడి ఫ్రెండ్స్ కూడా నన్ను చేరనిచ్చేవాళ్లు కాదు. నేను వస్తే ఏదో బందిపోటును చూసినట్లు వాళ్ల వస్తువులు భద్ర పరచుకునేవాళ్లు. నాలో ఒకలాంటి కసి, కక్ష లాంటిది బయలుదేరి అందరిని ఎదిరించటం మొదలుపెట్టాను. ఎవరైనా ఏదయినా అంటే మీదపడి కలబడేవాణ్ణి, అలా అయితే నన్నిక ఎవరూ ఏమీ అనరని.

ఆఖరకు నేను చెయ్యి దాటి పోయానని, నన్ను కంట్రోలు చెయ్యటం కష్టమని సైనిక్ స్కూల్లో జాయిన్ చేసేశారు. అక్కడనుండి సంవత్సరానికి ఒక్కసారి మాత్రమే యింటికి పంపించేవాళ్లు. మాకు తెలియకుండానే అన్నయ్య, అక్కయ్యలకు – నాకు మధ్య ఒక రకమైన గేప్ ఏర్పడింది. మాయింట్లో నేను తప్పుబుట్టినట్లు అందరూ నాతో అంటీ ముట్టనట్లు వుండేవాళ్లు. వేసవికి శెలవలకు పెదనాన్నగారి పిల్లలు, చిన్నాన్నగారి పిల్లలుఎక్కువగా మాయింటికే వుండే వాళ్లు. వాళ్లు కూడా అన్నయ్య వాళ్లతోపాటు నాతో పెద్దగా కలిసేవాళ్లు కాదు. మొదట్లో పెద్దనోరు చేసుకొని ప్రతిదానికి కోపం తెచ్చుకునే నేను, కొంచెం పెద్దయినతరువాత నాకు నేనే అందరికి దూరం కావటం మొదలు పెట్టాను. యింటికి వచ్చినపుడు కూడా నామటుకు నేను పుస్తకాలు పట్టుకు కూర్చునే వాడిని. ఆ ఎడబాటు వల్లనే యిప్పటికీ నేను అన్నయ్య వాళ్లతో అంతగా కలవలేను.

ఒకందుకు మాత్రం నాకు బాధగా వుటుంది. అమ్మను అంతగా అంటిపెట్టుకుని వుండే నన్ను ఒక్కసారి అమ్మనుండి అలా విడదీసి హాస్టలుకి పంపేసరికి, అమ్మమీద చాలా బెంగగా వుండేది. నేను వెళ్లినపుడు ఎప్పుడూ అమ్మ బాధ పడేది. నన్ను మళ్లీ పంపించవద్దని నాన్నగారితో వాదించి తిట్లు తిని ఏడ్చుకునేది. నా కెందుకో అమ్మకి ఒక్కర్తికే నా మీద నమ్మకం, ప్రేమ అనిపించేది. కాని ఈ ఎడబాటు వల్ల అమ్మ ప్రేమను పూర్తిగా పొందనట్లే వుంటుంది నాకు. ఏదో పని చేస్తూ చేస్తూ సగంలో ఆపేసిన అనుభూతి.

మొదటినుండి హాస్టల్లోవున్నా, లేక బాగా అవగాహన వచ్చిన తరువాత ఏ పెద్దచదువులకు వెళ్లినా అంత బాధ వుండక పోవునేమొ. కాని పరిస్థితులవల్ల దూరం పంపించ బడ్డాను నేను. అందుకే అటువంటి పరిస్థితులు అభికి ఏర్పడకూడదని వాడు ఏదడిగినా సరే అంటాను, ఆ వయసులో దేనినైనా కావాలనుకుని, పొందక పోతే వ్యామోహం పెరుగుతుండే తప్ప పోనీలే అన్న విచక్షణ వుండదు. మనం మరీ అంతగా కాదంటే 'ఛ మా అమ్మా నాన్న నాకు ఏం కొనరు, నేనంటే యిష్టం లేదు అనైనా అనుకుంటారు' లేదా నాలా అది ఎలాగైనా పొందాలనైనా అనుకుంటారు.

నేనెపుడూ అనుకుంటాను, మొదటిసారి నేను ఆ బుక్ తీసివుండకపోతే నన్ను రెండవసారి ఆ దృష్టితో చూచి వుండే వాళ్లు కాదు కదా అని. నిజంగా నేను తీసింది ఒక్కసారే. తరువాత సంఘటనలు నా మీద అపనమ్మకంతోను, అతి స్ట్రిక్ట్‌గా వుండి నాకు యిచ్చిన పనిష్మెంట్ల వల్ల ఏర్పడినవి. అందుకే అటువంటి పన్లకు వాడిని పురి కొల్పకూడదని, అటువంటి పరిస్థితులు అభికి ఏర్పడకూడదని వాడు అడిగిన వెంటనే సరే అంటాను. అంతే కాని వాడు చెడిపోవాలని నాకు మాత్రం ఎందుకు వుంటుంది?"

"ఛ,ఛ, నేను కోపంలో ఏదో అలా అన్నాను కాని నా వుద్దేశ్యం నిజంగా అది కాదు. అయినా మీరు హాస్టల్లో వుండటం వెనుక యింత కథ, వ్యథ వుందని నాకు ఎప్పుడూ ఎందుకు చెప్పలేదు మీరు?"

"నిజం చెప్పనా? నువ్వు ఏమయినా అనుకుంటావేమో, నామీద చులకన భావం ఏర్పడుతుందేమో అని సందేహించాను."

"యిందులో చులకన చేయటానికి ఏముందండి? చిన్నతనంలో ఫ్రెండ్స్ దగ్గఱో, అక్కచెల్లెళ్లు, అన్నదమ్ములు, అమ్మా నాన్నల దగ్గఱో వద్దన్నవి కాదన్నవి చెయ్యటం, మనవి కానివి తీసుకోవటం అందరమూ చేస్తుంటాము. అలవాటుగా యితరుల వస్తువులు అవీ ఎత్తుకు రావటం తప్పుకానీ, ఏదో ఒకటి, అరా సంఘటనలు చాలామంది జీవితాల్లో జరిగి వుంటాయి. కాకపోతే మీ విషయంలో పరిస్థితులు విషమించాయి.

అదీకాక మామయ్యగారు మీకు తగినంత అటెన్షన్ పే చేయకపోవటం, అవసరానికి మించిన స్ట్రిక్ట్ కావటం కూడా మీ పరిస్థితులకు కొంచెం కారణం కావచ్చు. మనలో చాలా మంది చేసే పొరపాటు అదే. పిల్లల గురించే అంటూ రాత్రి పగలు శ్రమ పడిపోతారు. కాని అందులో కొంత టైమయినా వాళ్లగురించి స్పెండ్ చేయరు. సంపాదించిన దంతా ప్రోగు చేయాలని చూస్తారు. పిల్లలు ఏమయినా అడిగితే ప్రతిదీ వేస్టనుకుంటారు – "

"అలా అయితే మరి అభి విషయంలో నీకెందుకు అంత కోపం వస్తుంది నేనేదయినా కొంటే?"

"మీరు ఏదయినా కొంటున్నారా? వాడు అడిగిన ప్రతిదీ కొంటున్నారు,మూతి కాలిన పిల్లి మజ్జిగ వూది వూది తాగిందన్నట్లు, మీ అనుభవాలతో కాస్త వోవర్ రియాక్ట్ అవుతున్నారనుకుంటాను. అభి విషయంలో మీరు మరీ అంత లిబరల్‌గా వుండ నవసరం లేదు. వాడి చదువు విషయంలో మనం ఎప్పుడూ అశ్రద్ధ చేయటం లేదు. యిక మిగిలిన విషయాల్లో వాడిని కాస్త కంట్రోల్ లో వుంచటం తప్పు లేదు.

మిగతా 18 వ పేజీలో

ఎందరో మహానుభావులు

సంగీత రసాన రాముని
కీర్తించిన రామదాసు
మా తెలుగుతల్లికి మల్లెపూదండతో
భారతిని సేవించిన శంకరంబాడి
కృష్ణుని ధ్యానించి పాదాలు జతకల్పి
నర్తించిన సీతారామయతీంద్రులు
హాస్యరచనలు సల్పి, అవధానమొనర్చి
ఘనతనందిన విదుడు శ్రీ దూపాటి
ఎంకిపాటలు పాడి పల్లె సొబగులు చూపి
గిలిగింతలు పెట్టు కథలు చెప్పిన నండూరి
అడిగినంతన ఆశువు ధారతో పద్యాలు
చెప్పిన కవులు తిరుపతి, శేషాద్రి.
ప్రకృతి ముచ్చట్లతో, పడుచుల పరువాలతో
రమ్యగీతికలనాలపించిన దేవులపల్లి.
చిరునాటికల నల్లి, ప్రేక్షకుల స్పందించి
హాస్యనాటిక కర్త భమిడిపాటి.
ఎందరెందరో మహానుభావులను గన్న
ఆంధ్రమాతా నీకివే మా నివాళులు.

–దూపాటి శేషుకుమారాచార్యులు
Sarapaka, AP

ఉనికి

చెట్టు ముందో, విత్తుముందో
చెప్పలేని సృష్టి జేసి,
చెట్టు విత్తుల చేరియుండూ
బ్రతుకునందూ ఉంటివా? నీవా
బ్రతుకునందూ ఉంటివా?

కర్త ముందో, కర్మ ముందో
చెప్పలేని సృష్టి జేసి,
కర్త యొక్క భాగ్య మెనా
ఫలితమందూ ఉంటివా? నీవా
ఫలితమందూ ఉంటివా?

ఊహ ముందో, మనసు ముందో
తెలియనట్టి సృష్టి జేసి,
ఊహ మనసుల విప్పి జెప్పూ
పలుకునందూ ఉంటివా? నీవా
పలుకునందూ ఉంటివా?

అస్తి ముందో, నాస్తి ముందో
తెలియనట్టి సృష్టి జేసి,
అస్తి నాస్తుల అసలు తెలిపే
కాలమందూ ఉంటివా? నీవా
కాలమందూ ఉంటివా?

విశ్వనాథ అచ్యుతదేవరాయలు
Los Angeles, CA

Cyber space లో సినిమా పేర్లు

(ఇంటర్నెట్ నుంచి సేకరణ)

క్లయింట్ కి యముడు ఎంప్లాయర్కి మొగుడు
ఏమండీ పేజరొచ్చింది!
ప్రోగ్రామర్ దెబ్బ - ప్రోజెక్ట్ దిబ్బ
దాన వీర శూర DBA
ఒక కంప్యూటర్ - ఇద్దరు ప్రోగ్రామర్స్
నన్నే Fire చేస్తావా ?
డాటా క్లీన్ చేసుకుందాము రా
సియాటిల్ మొగుడు - వాషింగ్టన్ DC పెళ్ళాం
జనవరి 1st విడుదల (Y2K)
నేనే రా "కంస"ల్టెంట్ !
దేశీ గాడు
హల్లో క్లయింట్
Java వీరుడు - CGI సుందరి
కోబాల్ కాటేసింది
ASP యముడు
లోటస్ లో లొల్లి
వీసా విక్టరీ
ఆఫీస్ లో యాహూ- ఇంట్లో హూహూ
SAP సరిగమలు
క్లయింట్ దొరికాడా ?
Y2K రాత్రి
అనగా అనగా ఒక Web Site
డాలర్ దెబ్బ - రుపాయ్ అబ్బా
న్యూయార్క్ పాండవులు
మా ఎడిసన్ రాయుడు
ఇదీ ఓ జాబ్ అంటారా ?
వయ్యారి క్లయింట్-వగలమారి ఎంప్లాయర్
Date మార్చిన Fate
దిక్కు తెలియని DBA
చికాగో చిన్నోడు

సుప్రజ - మధు
Highland Park, NJ

ధార్మిక బలం తో 13 వ పేజీ తరువాయి

త్వరగా వ్యాపించి, అనేక జాతుల ప్రజలలో, వారి హృదయాలలో ప్రవేశించి, వారి అపార పూజ్యభావాన్ని అకుంఠిత విశ్వాసాన్ని సంపాదించుకున్నది. నేటికీ ఆసియా దేశాలన్నిటిలోను ఎన్ని ఇతర మతాల ప్రభావము ఉన్నా - నిర్మూలనం మాత్రం కాకుండా నిలిచిపోయింది, ఈ సనాతన ఆర్యమతపు మరొక శాఖయైన బౌద్ధమతము. ఒక మతం ఉత్కృష్టత నిరూపించాలంటే, అది ప్రజల జీవనాన్ని సాత్విక, రాజసిక, తామస గుణాలలో ఏ మార్గములో ప్రభావితం చేసింది? కరుణ, క్రూరత్వాల రెండిటిలో ఏ గుణాన్ని ప్రజలలో నిలిపింది? తద్వారా మానవజాతి శాంతికి ఏ విధంగా తోడ్పడింది అన్నది ప్రశ్న. అలా చూస్తే భారతం నుంచి బయటకు వెళ్ళిన ప్రాచీన హిందూమతం, ఆ తరువాతి బౌద్ధమతం, లోకానికి మచ్చలేని సేవ చేశాయి. ఇది భారతీయ సనాతన ధర్మం విశిష్టత.

★

మూతి కాలిన పిల్లి 17 వ పేజీ తరువాయి

సున్నితంగా తనను హెచ్చరిస్తూనే, మందలిస్తున్న భార్యను చూస్తూ ``అవును అనూ, అతి వృష్టి అయినా అనావృష్టి అయినా మంచిది కాదు. నా స్వానుభవంతో వాడికి కొంచెం గారం ఎక్కువే చేస్తున్నట్లున్నాను. అయినా నువ్వుకూడా మరీ అంత స్ట్రిక్ట్ గా వుండకు. తిరిగి వాడికి మనమే కదా ఆదర్శమవుతాము.'' తేలిక పడిన మనస్సుతో వెనక్కి వాలుతూ అన్నాడు సుధీర్.

(హ్యూస్టన్ వంగూరి ఫౌండేషన్ వారి కథల పోటీలో బహుమతి పొందిన కథ - రచయిత్రి అనుమతితో పునఃప్రచురణ)